

คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๑๖/๒๕๔๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๒๐ /๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ระหว่าง

นางสาวสมใจ แก้วประดับ ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ ที่ ๒

เด็กหญิงศศิภาณุจณ์ ทรงศรีพิพัฒน์ โดยนางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์

มารดา ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๓

นางฉวีลา แซ่เจี๋ย ที่ ๔

นายเสถียร พันธุพันธ์ ที่ ๕

นางเนงค์ พันธุพันธ์ ที่ ๖

นางสาวสุรีย์น้อย อยู่เจริญ ที่ ๗

นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ ที่ ๘

นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ ๙

นายสนธยา สระประทุม ที่ ๑๐

นายบุญถึง ศิลา ที่ ๑๑

นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม ที่ ๑๒

สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ

ผู้ถูกฟ้องคดี

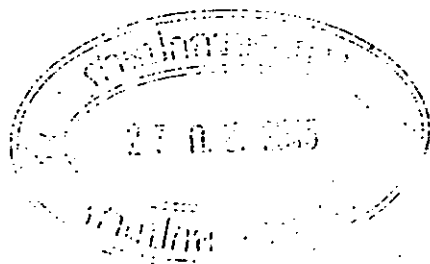

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คดีนี้เป็นคดีที่โอนมาจากเรื่องร้องทุกข์ ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เรื่องร้องทุกข์รับที่ ๑๔๐/๒๕๔๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดี ฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ตามที่ได้เกิดเหตุกัมมันตภาพรังสี
โคบอลต์-๖๐ รั่วไหลที่บริเวณลานจอดรถเก่าของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด แขวงประเวศ เขตพระโขนง
กรุงเทพมหานคร และบริเวณร้านค้าของเก่าในจังหวัดสมุทรปราการทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองราย
ได้รับผลกระทบจากกัมมันตภาพรังสีโดยได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพ บิดาของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และ
บุตรของผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ ถึงแก่ความตาย โดยมีสาเหตุเกิดจากการจงใจละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการออกระเบียบ ข้อบังคับ
วางมาตรฐาน และปฏิบัติการเพื่อควบคุมดูแลการใช้ประโยชน์พลังงานปรมาณู การเก็บรักษา
วัสดุกัมมันตรังสี และการจัดการกากกัมมันตรังสีให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และประชาชน
โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานปรมาณูเพื่อสันติและกฎหมายอื่นๆ ตาม
พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๓๗

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โรงพยาบาลรามาริบัติได้ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐
จากบริษัท ซีเมนส์ จำกัด ประเทศเยอรมัน เพื่อใช้บริการทางการแพทย์ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๔
เมื่อเครื่องเสื่อมสภาพ โรงพยาบาลรามาริบัติได้จำหน่ายเครื่องฉายรังสีดังกล่าวโดยวิธี
ขายทอดตลาดให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเลคทริก จำกัด และบริษัทดังกล่าวได้รับซื้อและนำไปจัดเก็บ
ไว้ที่โกดังของบริษัทซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนวิภาวดี โดยจัดเก็บรวมไว้กับเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ อื่น ๆ
ส่วนโรงพยาบาลรามาริบัติได้แจ้งการจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ
แล้วในเอกสารคำขออนุญาต แต่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบข้อมูลตามคำขออนุญาตว่า
ถูกต้องหรือไม่ กลับละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ทำการตรวจสอบว่าเครื่องฉายรังสี
โคบอลต์-๖๐ ที่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลรามาริบัติมีการติดตั้งหรือเก็บรักษาไว้ใน
สถานที่ตรงตามที่ระบุไว้ในคำขออนุญาตหรือไม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓
ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบอนุญาตให้แก่โรงพยาบาลรามาริบัติโดยมิได้ทำการตรวจสอบข้อมูลตาม

คำขออนุญาตตลอดมา นอกจากนี้เมื่อได้รับทราบการจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องติดตามตรวจสอบดูแล้วผู้ครอบครองได้ขออนุญาตมีไว้ในครอบครอง ซึ่งเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าวได้จัดเก็บให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และหลักวิชาการเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชนหรือไม่ กลับละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ติดตามตรวจสอบข้อมูลว่า เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าวได้ตกไปอยู่ในความครอบครองของบุคคลหรือบริษัทใด มีใบอนุญาตถูกต้องและมีการจัดเก็บอย่างปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อ บริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด เป็นผู้ประกอบการนำเข้า จำหน่าย เก็บรักษา และเคลื่อนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เป็นกิจธุระ โดยได้รับใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครอง จำนวนหนึ่ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบสภาพโกดังของบริษัทดังกล่าว ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ในการติดตาม ควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บสารกัมมันตรังสีของบริษัทดังกล่าวให้เป็นไปด้วยความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง แต่ปรากฏว่านับแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ บริษัทดังกล่าวได้ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มาไว้ในครอบครอง ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลหรือดำเนินการบังคับทางกฎหมายอื่น ๆ ให้บริษัทดังกล่าวมีใบอนุญาตครอบครองและจัดเก็บสารกัมมันตรังสีอย่างถูกต้องปลอดภัยตามที่กฎหมายและระเบียบของผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไว้ นอกจากนี้ ตลอดระยะเวลาที่บริษัทดังกล่าวได้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไร่ไม่เคยทำรายการแสดงปริมาณของเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ที่มีไว้ในครอบครองว่าได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าใด รวมทั้งเหตุแห่งการเพิ่มหรือลดนั้น ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อครบ ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้อนุญาตและทุกระยะ ๖๐ วัน ต่อ ๆ ไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ และมีหน้าที่ทำหนังสือแจ้งเตือนบริษัทให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือต้องรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่กลับไม่ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ไม่สามารถล่วงรู้หรือสามารถติดตามสภาพการเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ของบริษัทดังกล่าวได้ทันต่อสถานการณ์ จากการละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวปรากฏว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ และ พ.ศ. ๒๕๓๘ บริษัทดังกล่าวได้รับใบอนุญาตให้ส่งออกเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เก่าเครื่องหนึ่งกลับไปยังต่างประเทศ แต่จนกระทั่งเมื่อครบกำหนดอายุในใบอนุญาต ซึ่งมีอายุ ๖ เดือนแล้ว บริษัทก็มิได้ส่งเครื่องดังกล่าวออกแต่อย่างใด ยังคงเก็บรักษาไว้ที่บริษัททั้ง ๆ

ที่ไม่มีใบอนุญาตและปราศจากการควบคุมดูแลความปลอดภัยจากผู้ผูกฟองคัต เนื่องจากได้
 แทงจำหน่ายออกจากบัญชีใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองแล้ว การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ
 ดังกล่าวเป็นเวลานานทำให้ผู้ฟองคัตทั้งสิบสองรายได้รับการปกป้องควบคุมดูแลความปลอดภัย
 ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าที่กฎหมายและระเบียบปฏิบัติของผู้ผูกฟองคัตกำหนด เป็นผลให้ผู้ครอบครอง
 วัสดุแก๊สมันตรังสีเกิดความประมาทเลินเล่อ ไม่คำนึงถึงกฎระเบียบข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัย
 ตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทดังกล่าวได้รับความยินยอมจากบริษัท กมลสุโกศล จำกัด
 ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกันให้ทำการเคลื่อนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เก้า จำนวน
 ๓ เครื่อง ไปจัดเก็บไว้ในลานจอดรถของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ในซอยอ่อนนุช แขวงประเวศ
 เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร โดยปราศจากการป้องกันอันตรายและป้องกันการโจรกรรมหี
 สุญหาย ต่อมาเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๓ ได้มีบุคคลภายนอกผู้ไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัย
 อันตรายของวัตถุดังกล่าวได้นำชิ้นส่วนเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ คือ แท่งตะกั่วบรรจุ
 สารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ และเศษโลหะอื่น ๆ มาขายให้แก่ผู้ฟองคัตที่ ๙ และที่ ๑๐ ซึ่งมีอาชีพ
 เป็นพ่อค้าเร่รับซื้อของเก่า ได้รับซื้อไว้โดยปกติในทางการค้าและไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตรายและ
 เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางกัมมันตภาพรังสี โดยเข้าใจว่าเป็นวัสดุเหลือใช้ที่ทิ้งแล้ว และนำกลับไป
 ยังกที่พักและร่วมกับผู้ฟองคัตที่ ๑๑ ซึ่งเป็นลูกจ้างและพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน พยายามแยก
 ชิ้นส่วน แต่ไม่สามารถแยกชิ้นส่วนแท่งตะกั่วดังกล่าวได้สำเร็จ ซึ่งขณะนั้นผู้ฟองคัตที่ ๙ ถึงที่ ๑๑
 ได้สัมผัสกับแท่งตะกั่วดังกล่าวซึ่งมีกัมมันตภาพรังสีรั่วไหลออกมาและเกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น แต่
 บุคคลทั้งสามยังไม่ทราบว่าตนเจ็บป่วยเนื่องจากการได้รับกัมมันตภาพรังสี ต่อมาเมื่อประมาณ
 ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้ฟองคัตที่ ๙ นำวัสดุดังกล่าวไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าของผู้ฟองคัต
 ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๑๒๗/๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ แ
 ผู้ฟองคัตที่ ๒ ได้รับซื้อไว้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัยอันตรายของ
 วัตถุดังกล่าว จากนั้นนายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์ ซึ่งเป็นสามีของผู้ฟองคัตที่ ๒ พร้อมด้วยนายนิพนธ์
 พันธุ์จันทร์ ซึ่งเป็นลูกจ้างในร้านได้ช่วยกันตัดแยกแท่งตะกั่วที่ห่อหุ้มสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐
 ออกจากกัน โดยสารดังกล่าวเป็นต้นกำเนิดรังสี ได้อยู่ในร้านรับซื้อของเก่าเป็นเวลาประมาณ
 ๑๘ วัน ทำให้กัมมันตภาพรังสีแพร่ออกมาในปริมาณสูง ส่งผลกระทบเบื้องต้นต่อสุขภาพร่างกาย

ของบุคคลที่ทำงานและที่พักอาศัยอยู่ในร้านรับซื้อของเก่า คือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๗ ถึง ที่ ๘ นายเกษม ทรงศรีพิพัฒน์ นายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ ซึ่งอยู่ในร้านรับซื้อของเก่าในวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ รวมทั้งผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงคือ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ เมื่อบุคคลดังกล่าวไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลจังหวัดสมุทรปราการ จึงทราบจากแพทย์ผู้ตรวจรักษาเมื่อประมาณวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ว่าอาการเจ็บป่วยเป็นผลมาจากการสัมผัสสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ และวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการเก็บกู้และขนย้ายวัตถุกัมมันตรังสีดังกล่าวจากร้านรับซื้อของเก่าของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไปจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ การแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้รับอันตรายจนถึงแก่ชีวิต ร่างกาย และสุขภาพอนามัย ดังนี้

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ลูกจ้างชั่วคราวร้านรับซื้อของเก่าได้รับอันตรายต่อร่างกายป่วยเป็นโรคจากรังสีโคบอลต์-๖๐ ต้องพักงานเป็นเวลา ๓ เดือน และรักษาตัวต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันและต่อไปในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เจ้าของร้านรับซื้อของเก่ารักษาตัวในห้องพักเชื้อของโรงพยาบาลนาน ๑ เดือน และรักษาตัวต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการเซลล์ในร่างกายและโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

นายเกษม ทรงศรีพิพัฒน์ ซึ่งเป็นบิดาโดยชอบธรรมของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงแก่ความตายเนื่องจากไขกระดูกฝ่อจากกัมมันตภาพรังสี และมีการติดเชื้อในกระแสเลือด

ผู้ฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นมารดาของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับอันตรายต่อร่างกายในขั้นรุนแรงของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี ต้องเข้ารับรักษาตัวในห้องพักเชื้อของโรงพยาบาลประมาณ ๑ เดือน และรักษาตัวต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และต่อไปในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการเซลล์ในร่างกายและโครโมโซมเสียหาย มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

นายนิพนธ์ พันธุ์กันเฒ่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีที่ ๘ และที่ ๖ ถึงแก่ความตายเนื่องจากโดนรังสีโคบอลต์-๖๐ และมีการติดเชื้อในกระแสเลือด

ผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ซึ่งเป็นลูกจ้างในร้านรับซื้อของเก่าได้รับอันตรายต่อร่างกายในชั้นรุนแรงของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี ต้องเข้ารับการรักษาทันทีในห้องปลอดเชื้อของโรงพยาบาลประมาณ ๑ เดือน และรักษาทันทีต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และต่อไปในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการเซลล์ในร่างกายและโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๘ เป็นลูกจ้างชั่วคราวร้านรับซื้อของเก่าได้รับอันตรายต่อร่างกายป่วยเป็นโรคจากรังสีโคบอลต์-๖๐ ต้องพักงานเป็นเวลา ๓ เดือน และรักษาทันทีต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และต่อไปในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๙ ซึ่งเป็นพ่อค้าเร่รับซื้อของเก่า ผู้รับซื้อแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ได้รับอันตรายแก่ร่างกาย มือทั้งสองข้างเกิดบาดแผลทางรังสี จนต้องตัดนิ้วมือนิ้วทั้งสองข้าง ส่วนร่างกายได้รับอันตรายในชั้นรุนแรงของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี ต้องเข้ารักษาทันทีในห้องปลอดเชื้อของโรงพยาบาลประมาณ ๑ เดือน รักษาบาดแผลที่โรงพยาบาลอีกหลายเดือนจนถึงปัจจุบัน และในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี ขณะนี้ยังมีอาการบาดแผลที่มือเน่าลุกลาม เซลล์ในร่างกายและโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐ เป็นพ่อค้าเร่รับซื้อของเก่า ได้รับอันตรายแก่ร่างกาย มือทั้งสองข้างเกิดบาดแผลมีอาการพุพองเนื้อเน่าลุกลามต้องเอาเนื้อที่แขนมาปลูกถ่ายและไม่สามารถใช้มือได้ตามปกติ รักษาตัวในห้องปลอดเชื้อประมาณ ๑ เดือน รักษาบาดแผลที่โรงพยาบาลอีกจนถึงปัจจุบัน และในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี โดยมีอาการมือบวม เซลล์ในร่างกายและโครโมโซม

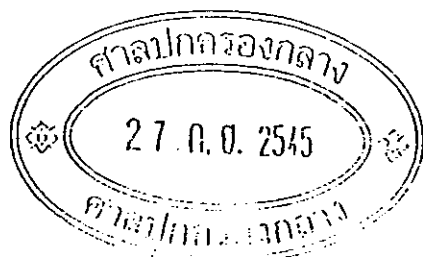

เสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑ ได้รับอันตรายแก่ร่างกาย ขาขวาเกิดบาดแผลแฉะลุกลามจนต้องตัดเอาเนื้อส่วนอื่นมาปลูกถ่าย และไม่สามารถใช้การได้อีกต่อไป ร่างกายได้รับอันตรายไม่เต็มรุนแรง ต้องรักษาตัวในห้องปลอดเชื้อประมาณ ๑ เดือน รักษาบาดแผลที่โรงพยาบาลอีกจนถึงปัจจุบัน และในอนาคตอย่างน้อย ๑๕ ปี เซลล์ในร่างกายและโครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ มีเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคต

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒ ซึ่งเป็นผู้พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียงร้านรับซื้อของเก่า ได้รับกัมมันตภาพรังสีขณะตั้งครุภัณฑ์ ต้องทำแท้งตามคำแนะนำของแพทย์ โครโมโซมผิดปกติ ระบบพันธุกรรมเสียหาย ไม่สามารถมีบุตรได้ และในอนาคตมีโอกาสที่จะเกิดการเจ็บป่วยจากกัมมันตภาพรังสี

ความเสียหายดังกล่าวนี้เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ละเลย ไม่ออกกระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และปฏิบัติการเพื่อควบคุมดูแลการเก็บรักษาวัสดุกัมมันตรังสีให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชนอย่างพอเพียงตามกฎหมาย ละเลยไม่ดำเนินการตรวจสอบการย้ายสถานที่เก็บรักษาวัสดุต้นกำเนิดรังสีจากโรงพยาบาลรามาริบัติ ทั้งที่ได้ทราบข้อมูลและมีหน้าที่ต้องตรวจสอบรวบรวมข้อมูลเพื่อความปลอดภัยทางรังสี ละเลยไม่ดำเนินการตรวจสอบให้โรงพยาบาลรามาริบัติและหรือบริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด ผู้ครอบครองดำเนินการจัดการกัมมันตรังสีที่เลิกใช้งานหรือจัดการกากกัมมันตรังสีโดยต้องขออนุญาตส่งออก หากไม่สามารถส่งกลับไปยังผู้ผลิตได้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องรับจัดการกากกัมมันตรังสีต่อไป แต่กลับเพิกเฉย ละเลยไม่ดำเนินการตรวจสอบการครอบครอง การเก็บรักษา การย้ายสถานที่เก็บรักษาวัสดุต้นกำเนิดรังสีของบริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด และหรือบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ทราบข้อมูลแล้วและมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีใบอนุญาต จัดสถานที่เก็บรักษาให้ถูกต้องและปลอดภัยจากการแพร่กระจายและ

๘

การสูญหายตามกฎหมาย ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการดังกล่าวข้างต้น การแพร่กระจายของกัมมันตภาพรังสีย่อมไม่เกิดขึ้น

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้รับความเสียหายดังกล่าวและได้ทราบถึงบุคคลและหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในความเสียหาย เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์สารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ รั่วไหล กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ได้นำสรุปผลการสอบสวนออกเผยแพร่แก่สาธารณะในวันดังกล่าว

ก่อนฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ และเคยขอทราบความคืบหน้าเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๔ แต่ปรากฏว่าจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย

ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองราย ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๑,๔๐๗,๕๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๖,๖๕๗,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๗,๐๒๗,๙๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๒,๒๗๗,๙๖๔ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๔,๓๗๕,๕๗๒ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓
๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๒,๕๓๐,๓๖๔ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๗,๗๘๐,๓๖๔ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๔
๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๔,๒๑๑,๕๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๕
๖. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๓,๕๕๒,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๖
๗. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๓,๒๔๕,๒๘๑ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๔๙๕,๒๘๑ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๗
๘. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๑,๕๖๕,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๖,๘๑๕,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๘
๙. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๖,๐๗๘,๑๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๑,๓๒๘,๑๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๙

๑๐. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๒,๙๗๓,๗๕๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๒๒๓,๗๕๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๐

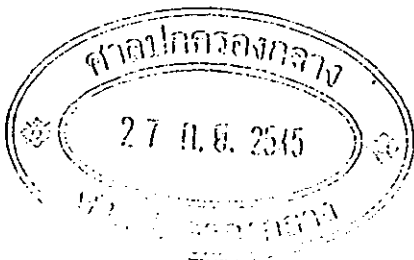
๑๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๖,๙๖๙,๒๕๕ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑๒,๒๑๙,๒๕๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๑

๑๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ๓,๑๙๐,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๕ ปี เป็นเงิน ๕,๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘,๔๔๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒

พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันและเมิตจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองราย

หรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ และที่ ๗ ถึงที่ ๑๒ ที่ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะมีสุขภาพอนามัยเป็นปกติพร้อมค่าสินไหมทดแทนรายละเอียดปรากฏตามตารางค่าเสียหาย และค่าสินไหมทดแทน เอกสารท้ายคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเอกภราธาอานาเจอร์ ผลิตภัณฑ์ มีไว้ในครอบครอง สารกัมมันตรังสีทุกชนิด ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓ ประกอบพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาและมีสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ไว้ในครอบครองตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๒ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งได้เก็บรักษาและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับอย่างถูกต้องแล้ว ต่อมาได้ขายให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ในราคา ๕,๐๐๐ บาท โดยได้ขนย้ายสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปจากคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ สารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ตามคำฟ้องคดีนี้เป็แพรรวมสิทธิ์และอยู่ในความครอบครองของบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ จนถึงวันที่มีการแพร่กระจายสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ในปีพ.ศ. ๒๕๕๓ บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ไม่ได้ขออนุญาตมีสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ไว้ในครอบครอง และเก็บรักษาไว้โดยไม่ถูกต้องตามกฎและข้อบังคับที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ

พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) เพื่อควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร เาหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร การเก็บรักษา การขนถ่ายวัสดุตามคำฟ้อง โดยกำหนดให้มีแบบคำขอและได้มีการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง ข้อบังคับดังกล่าวตลอดมา อีกทั้งได้มีการตรวจสถานที่ปฏิบัติการทางรังสีและตรวจสอบสภาพแห่งสารกัมมันตรังสี บุติว่าขณะเกิดเหตุบริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด เป็นเจ้าของและครอบครองวัสดุนี้โดยมิได้ขออนุญาตตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายบริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการกระจายของสารกัมมันตรังสีดังกล่าว ส่วนคณะกรรมการและหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบและกฎหมายที่กำหนดไว้ถูกต้อง โดยมีได้ละเลยหรือละเว้นการปฏิบัติแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย อีกทั้งค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องมาในคดีนี้เป็น การคำนวณตามความคิดและความรู้สึกของผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีเกณฑ์ในการคำนวณแต่อย่างใด หากพิจารณาตามสถานภาพและหน้าที่การงานและรายได้ของผู้ฟ้องคดีก่อนเกิดเหตุแล้ว ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้เรียกร้องมานั้นเกินความจริง เพราะโรงพยาบาลสมุทรปราการและโรงพยาบาลราชวิถีได้รักษาให้โดยไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายจากผู้ป่วยที่ถูกสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต่างก็ได้รับการดูแลรักษาจากโรงพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ และยังไปใช้บริการรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายได้ตลอดเวลาอีกด้วย คดีนี้เหตุเกิดระหว่างปลายเดือนมกราคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการกักกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ สำเร็จและไม่มีบุคคลใดได้รับอันตรายจากรังสีเพิ่มอีกแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ทราบเหตุละเมิดพร้อมทั้งรู้ตัวผู้ทำละเมิดแล้วแต่ได้มาฟ้องคดีนี้ (ร้องทุกข์) เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งพ้นกำหนด ๑ ปี อันเป็นการขาดอายุความที่จะฟ้องร้องให้รับผิดชอบทางละเมิดได้ และการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๑ ก่อน จึงไม่มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมาย อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ แต่มาร้องทุกข์ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔ จึงเป็นการ

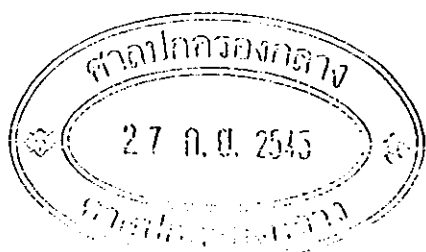

ไม่รอผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีภายใน ๑๕๐ วัน ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามที่เคอของกฎหมายและไม่เป็นคดีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถเฝ้าคดีมาสู่การพิจารณาของศาลปกครองได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๒ วรรคสอง

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนอกเหนือจากคำให้การตามประเด็นที่ศาลกำหนดว่า

๑. เมื่อโรงพยาบาลรามาริบัติได้จำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ ให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด โรงพยาบาลรามาริบัติไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแต่อย่างใดภายหลังจากเกิดเหตุคดีนี้แล้วผู้ถูกฟ้องคดีได้สอบสวนข้อเท็จจริง จึงทราบว่าโรงพยาบาลรามาริบัติได้จำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ ให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด และบริษัทดังกล่าวได้ขนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ ไปจากโรงพยาบาลรามาริบัติตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘

๒. ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จนถึงวันเกิดเหตุผู้ถูกฟ้องคดีได้ไปตรวจสอบด้านการป้องกันอันตรายจากรังสีโคบอลท์-๖๐ ที่โรงพยาบาลรามาริบัติเมื่อวันที่ ๒๐ และวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ตามกำหนดเดโหมยตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางรังสีปริมาณ ๒ ปีต่อครั้ง โดยตรวจสอบปริมาณรังสีรั่วไหลรอบ ๆ ห้องฉายรังสีและข้อมูลปริมาณรังสีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับเท่านี้ และผลการตรวจสอบระดับรังสีรอบห้องฉายรังสีอยู่ในระดับที่ถือว่ามีความปลอดภัยทางรังสีและระบบอินเตอร์ลอคซิสเต็มทำงานถูกต้อง ส่วนจำนวนเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ ขณะที่ได้ไปตรวจสอบระดับรังสีพบจำนวนเครื่องฉายรังสีมีอยู่จำนวน ๒ เครื่องที่ห้องฉายรังสีเท่ากับจำนวนเครื่องที่โรงพยาบาลรามาริบัติได้รับอนุญาตมิไว้ในครอบครองจากผู้ถูกฟ้องคดี โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีจะไม่ทราบทางโรงพยาบาลรามาริบัติได้มีการเปลี่ยนตัวเครื่องฉายรังสีใหม่หรือไม่ เนื่องจากจำนวนตัวเครื่องขณะทำการตรวจสอบความปลอดภัยจากรังสีรอบห้องฉายรังสีดังกล่าวยังมีจำนวน ๒ เครื่องคงเดิม มิได้มีจำนวนเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

๓. หลังจากบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ได้ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปจากโรงพยาบาลรามธิบดี บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ไม่เคยขออนุญาตขนย้ายหรือมีไว้ในครอบครองเครื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

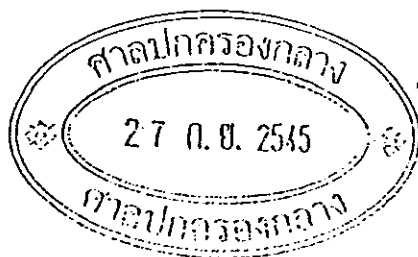
๔. ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบสถานที่เก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ที่รั้วไหล เพราะไม่ได้มีการแจ้งย้ายและครอบครอง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเคยให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบภาชนะบรรจุสารกัมมันตรังสีที่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด (ที่โกดังถนนวิภาวดีรังสิต) จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๘ และวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยสถานที่ตรวจสอบ ทั้ง ๒ ครั้ง ไม่ใช่บริเวณลานจอดรถ (ร้าง) ของบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด (ซอยอ่อนนุช เขตประเวศ)

๕. ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๔ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๔ กำหนดให้ผู้ที่จะนำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ผลิตและผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งสารกัมมันตรังสีตามที่ กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้นที่จะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ส่วนผู้ที่ขนย้าย จำหน่ายหรือขาย ไม่ต้องได้รับอนุญาตแต่อย่างใด การที่โรงพยาบาลรามธิบดีได้จำหน่าย เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด จึงไม่ต้องขออนุญาตจำหน่าย คงเป็นหน้าที่ของบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ที่จะต้องขอใบอนุญาตมีสารกัมมันตรังสี ไว้ในครอบครอง และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมิใช่เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด และ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้ใช้ความระมัดระวังมิได้ละเลยในการตรวจสอบสถานที่เก็บรักษา และเมื่อเกิด เหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นผู้ถูกฟ้องคดีก็รีบดำเนินการกักเก็บแท่งโคบอลต์-๖๐ อย่างรวดเร็ว

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสองรายคัดค้านคำให้การว่า โรงพยาบาลรามธิบดีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ทราบว่าได้จำหน่ายสารกัมมันตรังสีดังกล่าวไปแล้วตามคำขออนุญาตของโรงพยาบาลรามธิบดี ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้วว่า ได้มีการเคลื่อนย้าย สารกัมมันตรังสีไปไว้ ณ สถานที่อื่น เนื่องจากมีข้อความท้ายคำขออนุญาตระบุไว้อย่างชัดเจนว่า มีการจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ที่หยุดบริการคนไข้แล้ว ให้แก่บริษัทผู้ติดตั้ง เครื่องโคบอลต์ใหม่ ดังนั้น แม้บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด จะไม่ได้ขออนุญาตขนย้าย

ก็เป็นหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องทำการตรวจสอบให้มีการดำเนินการตาม
กฎหมายและระเบียบของผู้ถูกฟ้องคดีเอง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้ดำเนินการเข้าไปตรวจสอบไม่
กลับปล่อยปละละเลย เพิกเฉยไม่เคยเข้าไปตรวจสอบการขนย้ายสารกัมมันตรังสีดังกล่าว
แม้กฎระเบียบที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกมากำหนดให้ผู้ผลิตหรือครอบครอง ตลอดจนผู้ที่เก็บรักษา
และขนย้ายต้องแจ้งเพื่อขออนุญาต แต่เนื่องจากผู้ที่ครอบครองหรือนำเข้ามาซึ่งสารกัมมันตรังสี
ดังกล่าวในประเทศไทยมีจำนวนไม่มาก อยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถรู้ว่าใครเป็นผู้เฝ้าเข้าหรือ
ส่งออกหรือครอบครองได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ต้องเป็นผู้ตรวจสอบควบคุม เพื่อทราบ
ความเคลื่อนไหวของการครอบครองสารกัมมันตรังสีดังกล่าวภายในประเทศเนื่องจาก
สารกัมมันตรังสีดังกล่าวถือเป็นวัตถุอันตราย ที่สามารถส่งผลกระทบและสร้างความเสียหายให้แก่
สังคมโดยรวมได้ จึงเป็นหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องคอยตรวจสอบ หลังจาก
ที่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ได้ซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปจากโรงพยาบาล
รามธิบดีแล้ว ได้นำไปไว้ที่โกดังถนนวิภาวดีรังสิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๓๙
และ ๒๕๔๐ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าไปตรวจสอบในบริเวณดังกล่าวและพบว่า
บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ได้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ โดยไม่มีการขอ
อนุญาตอีก ๓ เครื่อง รายละเอียดปรากฏตามรายงานอุบัติเหตุทางรังสีที่จังหวัดสมุทรปราการ
จัดทำโดยทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศและผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาเมื่อต้นปี พ.ศ.
๒๕๔๒ สัญญาเช่าโกดังของบริษัทดังกล่าวสิ้นสุดลงจึงได้ขนย้ายเครื่องฉายรังสี
๓ เครื่อง ไปเก็บที่ลานจอดรถร้างบริเวณซอยอ่อนนุช เขตประเวศ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๒
ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าไปตรวจสอบเครื่องฉายรังสีของนายแพทย์ ทองพูน พัฒเวทย์ ผู้ถูกฟ้องคดี
จึงทราบถึงเรื่องการเคลื่อนย้ายเครื่องฉายรังสีเนื่องจากเหตุหมดสัญญาเช่า แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้
ทำการตรวจสอบเครื่องฉายรังสีอื่น ๆ ว่าเก็บไว้ที่ใดบ้าง นอกจากเครื่องฉายรังสีของนายแพทย์
ทองพูน พัฒเวทย์ ปรากฏตามหนังสือขอตรวจสถานปฏิบัติการทางรังสี ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์
๒๕๔๒ เอกสารท้ายคำให้การหมายเลข ๕ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ทราบถึงการครอบครองและ
การเคลื่อนย้ายเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์ของบริษัท ทั้งในส่วนที่ครอบครอง
โดยมีการขออนุญาต และส่วนที่บริษัทครอบครองโดยไม่ได้ขออนุญาตจากผู้ฟ้องคดี (ที่ถูกคว

เป็นผู้ถูกฟ้องคดี) มาโดยตลอด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ตรวจสอบตามกฎหมายจนทำให้เกิดความเสียหายขึ้น สำหรับเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใหม่ที่โรงพยาบาลเามาติดตั้งแทนเครื่องเดิมนี้ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศและต้องทำการขออนุญาตนำเข้าและครอบครองต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งในคำขออนุญาตจะระบุถึงผู้ครอบครอง สถานที่จัดเก็บ ผู้ได้รับมอบหมายให้นำเข้าและมาตรการดำเนินการด้านความปลอดภัยต่าง ๆ รายละเอียดปรากฏตามตัวอย่างแบบคำขออนุญาตนำเข้าและครอบครอง แบบ พ.ป. ๓ (ที่ถูกต้องเป็น พ.ป.ส. ๓) ท้ายกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทราบโดยตลอดว่ามีการซื้อขายและเคลื่อนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ มาติดตั้งใหม่แทนเครื่องเดิม นอกจากนี้ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำให้การว่าตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และกฎกระทรวงกำหนดให้เฉพาะผู้ที่นำเข้า ส่งออก ผลิต หรือมีไว้ในครอบครอง เท่านั้นที่จำเป็นต้องขออนุญาต ส่วนผู้ที่ขนย้าย จำหน่ายหรือขายไม่ต้องได้รับอนุญาตนั้น เป็นความเข้าใจของผู้ถูกฟ้องคดีเอง มิใช่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎกระทรวง และพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของผู้ถูกฟ้องคดี ตามมาตรา ๓ (๒) ซึ่งกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ดำเนินการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และวางมาตรการเพื่อควบคุมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พลังงานปรมาณู การเก็บรักษาวัสดุกัมมันตรังสีเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชน จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลสารกัมมันตรังสีอย่างดีที่สุดเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบการเคลื่อนย้ายและการครอบครองสารกัมมันตรังสีตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพไม่ นอกจากนี้ในการตรวจสอบเครื่องฉายรังสีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้ทำการตรวจสอบทั้งก่อนและหลังเกิดเหตุ นั้น ปรากฏว่าการตรวจสอบก่อนเกิดเหตุไม่มีการระบุรายละเอียดเหมือนกับการตรวจสอบหลังเกิดเหตุ เช่น ระบุ serial number รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำให้การหมายเลข ๕ แสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีมาตรฐานในการตรวจสอบที่ชัดเจน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่าได้ทำการตรวจสอบที่โรงพยาบาลรามาศิปติแล้วพบจำนวนเครื่องฉายรังสี ๒ เครื่อง เท่ากับที่ได้อนุญาต จึงไม่ทราบว่ามี การเปลี่ยนเครื่องฉายรังสีใหม่นั้น ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การในส่วนนี้ว่า ในการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้มีไว้ในครอบครองและใช้กัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ มีกำหนดระยะเวลาเพียง ๑ ปี ต้องทำการตรวจสอบขออนุญาตทุกปีปีละครั้ง และการตรวจสอบมาตรการป้องกันอันตราย

จากรังสีซึ่งต้องตรวจสอบถึงทะเบียนของเครื่องตามใบอนุญาตให้ถูกต้อง เพื่อป้องกันอันตรายจากรังสีที่จะเกิดแก่ประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องติดตามให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรายงานแสดงปริมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสารกัมมันตรังสีทุก ๆ ๖๐ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ละเลยเพิกเฉยไม่ออกกระเบียบปฏิบัติการเพื่อควบคุมดูแลที่ชัดเจน และไม่ปฏิบัติหน้าที่การตรวจสอบควบคุมตามกฎหมายเรื่อยมา การละเลยไม่ออกกระเบียบ ข้อบังคับ วางมาตรการและปฏิบัติการเพื่อควบคุมดูแลการเก็บรักษาวัสดุกัมมันตรังสี ตลอดจนละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการครอบครอง การเก็บรักษา การย้ายสถานที่เก็บรักษาวัสดุต้นกำเนิดรังสี ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทราบข้อมูลแล้ว และมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีใบอนุญาตจัดสถานที่เก็บรักษาให้ถูกต้องและปลอดภัยจากการแพร่กระจายของรังสี และปลอดภัยจากการสูญหายตามกฎหมายตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ต่อมากระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และหรือผู้ถูกฟ้องคดีได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และมีการจัดทำร่างกฎกระทรวงขึ้นอีก ๒ ฉบับ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้มีการประกาศใช้ และจากการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแพร่กระจายรังสีในคดีนี้ ปรากฏคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หลายฉบับว่า จากการสอบสวนมีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีบกพร่องในหน้าที่หลายคนจาก ๒ หน่วยงาน คือ ฝ่ายควบคุมตรวจสอบและฝ่ายติดตามความปลอดภัย ส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของสารโคบอลต์-๖๐ ตามคดีนี้ ซึ่งจะมีการตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนทางวินัยต่อไป ตั้งแต่เกิดเหตุในคดีนี้จนถึงต้นเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นเวลาที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้รับผลกระทบจากรังสีต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลต่าง ๆ มากกว่าสองแห่ง และอยู่ในระหว่างเฝ้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลทั้งสิ้น โดยมีได้ทราบว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีหน่วยงานหรือบุคคลใดบ้างที่ต้องรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้ออกจากโรงพยาบาลมารักษาตัวต่อเนื่องที่บ้าน จึงได้ทราบว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ จนกระทั่งได้ข้อสรุปว่าผู้ถูกฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ได้กระทำโดยประมาทเลินเล่อจนทำให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองราย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้ทำการร้องทุกข์ต่อสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นการร้องทุกข์ภายใน ๑ ปี นับแต่วันทราบเหตุและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายได้ยื่นหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือตอบผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้เวลาพิจารณาเกินกว่า ๑๘๐ วัน นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีได้เคยมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ ขอทราบความตีบหน้า แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังไม่มีความวินิจฉัยออกมา ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังมิได้ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะดำเนินการทางอื่นภายหลังจากยื่นคำขอให้ชดเชยค่าเสียหายจากหน่วยงานของรัฐแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรายจึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะฟ้องคดีนี้ได้ ในประเด็นเรื่องค่าเสียหายนั้น ผู้ฟ้องคดีได้แสดงรายการคิดคำนวณค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว และค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเป็นส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับความเสียหายที่เกิดขึ้นและเป็นผลมาจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีโดยตรง ค่ารักษาพยาบาลต่าง ๆ นั้นจนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่ได้มีการยืนยันชัดเจนแน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษรว่า จะให้การบริการรักษาฟรี เพียงแต่ยังมีได้มีการเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลที่ผ่านมาในขณะนี้เท่านั้น อีกทั้งปัจจุบันนี้เป็นที่แน่นอนว่าผู้ฟ้องคดีต้องรักษาอย่างต่อเนื่องต่อไปอีก ซึ่งต้องมีค่ารักษาพยาบาลต่อไปในอนาคตด้วย รวมทั้งการรักษาพยาบาลต้องหมายรวมถึงการฟื้นฟูสุขภาพและบรรเทาอาการมืออุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลฟื้นฟูสุขภาพ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากสภาวะเจ็บป่วยโดยรวดเร็ว สำหรับค่าสินไหมทดแทนอย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงินนั้นเกิดจากความเสียหายที่ได้รับทำให้สุขภาพร่างกายของผู้ฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวร้ายไม่สมบูรณ์แข็งแรงเหมือนเดิม ทั้งความเจ็บป่วยที่ได้รับก็ไม่สามารถรักษาให้หายเป็นปกติได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายลดน้อยลง ทำให้มีอัตราเสี่ยงสูงในการเกิดโรคต่าง ๆ ตามมา ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจอย่างมาก มีอาการเครียดตลอดเวลา ทั้งจากสภาพบาดแผลที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ฟ้องคดีอับอายเป็นอย่างยิ่งและกรณีที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข เพราะถูกบุคคลอื่นรังเกียจเกรงว่าจะได้รับอันตรายจากสารโคบอลต์-๖๐ ที่ยังคงอยู่ในร่างกายของผู้ถูกฟ้องคดี (ที่ถูกลงเป็นผู้ฟ้องคดี) แม้แต่บุคคลในครอบครัวของผู้ฟ้องคดีก็ยังคงแสดงความหวาดกลัว

และรังเกียจไม่ยากเข้าใกล้หรือทำกิจการร่วมกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งการเผยแพร่ถึงความร้ายแรงของสารกัมมันตรังสีทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์แสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของคุณคนในสังคม จนถึงขนาดไม่ยอมให้มีการนำศพมาเผาในบริเวณชุมชนของตน เป็นความเสียหายที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้สึกที่พิเศษลึกซึ้งแต่ประการใด เพียงความรู้สึกปกติธรรมดาของสามัญชนทั่วไปก็สามารถรับรู้และสัมผัสได้ถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้โอกาสในการที่จะประกอบอาชีพเพื่อให้มีรายได้พอที่จะเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวก็มิอาจเป็นไปได้อย่างสิ้นเชิงทั้งปัจจุบันและอนาคต และโดยประการสำคัญการกลับคืนสู่สภาพร่างกายซึ่งมีอวัยวะครบถ้วน มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาพจิตใจที่สมบูรณ์ ย่อมไม่มีทางเป็นไปได้อย่างแน่นอน ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนตามที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวมาตอนต้นเป็นเพียงค่าสินไหมทดแทนเพื่อการรักษาชีวิตของผู้ฟ้องคดีให้มีชีวิตอยู่รอดเท่านั้น มิใช่ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินจึงมีความจำเป็นและความสำคัญต่อการดำรงชีวิตต่อไปของผู้ถูกฟ้องคดี (ที่ถูกลงเป็นผู้ฟ้องคดี) ค่าเสียหายดังกล่าวจึงมิใช่ค่าเสียหายที่มีจำนวนสูงเกินไป บริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด ได้ครอบครองเครื่องฉายรังสีในโกดังก่อนการเคลื่อนย้ายเมื่อเลิกเช่าโกดัง ทั้งหมด ๔ เครื่อง โดยหนึ่งในสี่เครื่องเป็นเครื่องที่เกิดเหตุในคดีนี้ นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ให้การโดยชัดแจ้งเกี่ยวกับเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕ ซึ่งได้แก่ คำขออนุญาตนำเข้า คำขออนุญาตมีไว้ในครอบครอง ผลการตรวจสถานปฏิบัติการทางรังสีในแต่ละฉบับเป็นของเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใด ผู้ใดเป็นเจ้าของและเกี่ยวข้องกับเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ที่เกิดเหตุในความครอบครองของบริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด หรือไม่ อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า

๑. ก่อเหตุเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ (แห่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐) ดังกล่าวจะถูกแยกออกเมื่อต้นเดือนมกราคม ๒๕๔๓ ไม่เคยมีรายงานว่ามีบุคคลใดได้รับอันตรายจากเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องดังกล่าว เพราะว่าเครื่องดังกล่าวได้รับการออกแบบและผลิตตามมาตรฐานสากลของ NCRP ให้ความปลอดภัยทางรังสีต่อผู้ใช้และบุคคลทั่วไป และเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ทางโรงพยาบาลรามาธิบดีได้ใช้งานมาตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๑๒

ซึ่งความแรงของต้นกำเนิดรังสีได้อ่อนกำลังลงตามคุณสมบัติของต้นกำเนิดรังสีที่โอนถ่ายตัวอย่าง ต่อเนื่องตลอดเวลา และทำให้ประสิทธิภาพของเครื่องลดลงด้วย จนกระทั่งหมดอายุการใช้งาน แต่ยังคงมีความแรงรังสีค้างอยู่ส่วนหนึ่ง โดยไม่ปรากฏรายงานการได้รับอันตรายจากการใช้ เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบปริมาณรังสี ขณะที่ใช้งานฉายรังสี ผู้ป่วยที่โรงพยาบาลรามาริบัติและตามรายงานด้านปริมาณรังสี ขณะที่ใช้งานฉายรังสีผู้ป่วยที่ โรงพยาบาลรามาริบัติ ก็ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดได้รับอันตรายจากเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องดังกล่าว

๒. รายงานอุบัติเหตุทางรังสีที่จังหวัดสมุทรปราการจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ของทบวง การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศและผู้ถูกฟ้องคดีพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นรายงานเอกสารทางด้านวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประเทศสมาชิกของทบวง การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหามาตรการป้องกันมิให้ อุบัติเหตุเช่นนี้เกิดขึ้นอีก ซึ่งรายงานฉบับดังกล่าวอยู่ในระหว่างดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด

๓. กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริง มีความเห็นสรุปว่า

๓.๑ ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวง และระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากรังสี ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ จนกระทั่งเกิดเหตุคดีนี้ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นเวลา ๘ ปีเศษ รวมคณะทำงาน ๕ ชุด ชุดที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ไม่ปรากฏเอกสารการประชุม ชุดที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ดำเนินการประชุม ๗ ครั้ง พิจารณาร่างกฎกระทรวงเสร็จ ๑ ฉบับ (เรื่องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่) ชุดที่ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ประชุม ๑ ครั้ง รับรองแนวปฏิบัติเรื่องฉุกเฉินทางรังสี ชุดที่ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ไม่มีการประชุม และชุดที่ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ประชุม ๓ ครั้ง จึงเห็นว่าการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง กฎกระทรวงและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากรังสีเกิดความล่าช้าจริง แต่ไม่มี ส่วนทำให้เกิดเหตุการณ์แพร่กระจายสารกัมมันตรังสีแต่อย่างใด ถ้าหากโรงพยาบาลรามาริบัติ และบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

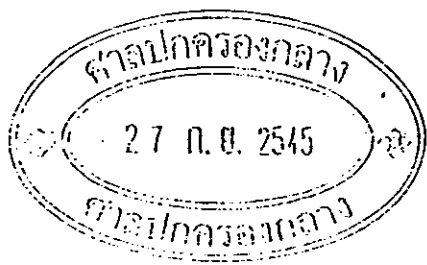

เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็สามารถเข้าไปตรวจสอบดูแลการเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ดังกล่าวให้ปลอดภัยเช่นเดียวกับที่เคยได้ปฏิบัติมา

๓.๒ ในกรณีการนำเสนอคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ของโรงพยาบาลรามาทิบัติต่อคณะกรรมการพิจารณาออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุพลอยได้ และการตรวจสอบเครื่องฉายรังสีของโรงพยาบาลรามาทิบัติไม่ครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแนวปฏิบัติการตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางรังสีทั่วประเทศของฝ่ายป้องกันอันตรายจากรังสี กองสุขภาพ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ครบถ้วนตามระเบียบราชการ น่าจะเข้าข่ายการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีมูลที่ควรดำเนินการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวมิได้ชี้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำโดยประมาทเลินเล่อจนทำให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองราย แต่อย่างไร

๔. กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีร่วมเป็นกรรมการด้วย คณะกรรมการดังกล่าวได้จัดทำร่างกฎกระทรวงฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยเงื่อนไขการออกใบอนุญาต และว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการกากกัมมันตรังสี โดยมีสาระเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทางด้านความปลอดภัยจากรังสีเหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น และผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอร่างกฎกระทรวงดังกล่าวให้แก่เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบและได้ส่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไปให้สำนักงานกฤษฎีกาพิจารณา

๕. ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ คณะกรรมการพิจารณาออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุพลอยได้ ได้อนุญาตให้โรงพยาบาลรามาทิบัติมีไว้ในครอบครองและใช้ซึ่งวัสดุกัมมันตรังสีเพื่อใช้ในทางการแพทย์ (แบบ พ.ป.ส. ๔) จำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งมีโคบอลต์-๖๐ รวมอยู่ด้วย สำหรับคำขออนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเอกซเรย์เอกซเรย์นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ วัสดุพลอยได้ หรือวัสดุต้นกำเนิด (แบบ พ.ป.ส. ๓) ไม่มี เนื่องจากเอกสารของ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่เก็บไว้ ซึ่งรวมทั้งใบคำขออนุญาตต่าง ๆ ด้วย บางส่วนถูกนำเข้ามาได้รับความเสียหายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖

๖. ผู้ที่ประสงค์จะมีไว้ในครอบครองหรือใช้วัสดุกัมมันตรังสีจะต้องยื่นแบบคำขออนุญาตตามแบบ พ.ป.ส. ๑ ต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องจะนำเข้ามาหรือส่งออกซึ่งวัสดุกัมมันตรังสีนอกราชอาณาจักร จะต้องยื่นคำขออนุญาตตามแบบ พ.ป.ส. ๓ ต่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี

๗. เกี่ยวกับระเบียบและวิธีการตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางรังสีที่จัดเก็บสารกัมมันตรังสีในการครอบครอง ใช้และหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๐๔ จนถึงปัจจุบันของผู้ถูกฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีขอชี้แจงดังนี้

๗.๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายทุกประการไม่เคยละเลยหรือเพิกเฉยในการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๗.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาต และตรวจสอบความปลอดภัยทางรังสีของสถานปฏิบัติการทางรังสีที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ และวัสดุพลอยได้

๗.๓ วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางรังสีของผู้ถูกฟ้องคดีก็เพื่อป้องกันอันตรายจากรังสีของผู้ปฏิบัติงานและประชาชนผู้ใช้บริการทั่วไป

๗.๔ ในการตรวจสอบสถานปฏิบัติการทางรังสีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้มีระเบียบและแนวปฏิบัติตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ซึ่งเป็นเกณฑ์กำหนดด้านความปลอดภัยทางรังสีเป็นหลัก

๗.๕ กรณีวัสดุกัมมันตรังสีที่หมดอายุการใช้งานแล้วจะดำเนินการใน ๒ กรณี คือ

๗.๕.๑ ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ครอบครองวัสดุกัมมันตรังสี ต้องนำส่งวัสดุกัมมันตรังสีที่หมดอายุการใช้งานแล้วไปจัดเป็นกากกัมมันตรังสีที่สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีหรือ

๗.๕.๒ ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ครอบครองวัสดุแก๊มมีเดริงส์ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การดำเนินการดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตและรับรองความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุแก๊มมีเดริงส์จากผู้ถูกฟ้องคดีก่อน

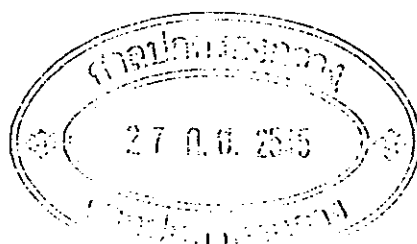
แต่อย่างไรก็ตามทั้ง ๒ กรณี ผู้ครอบครองต้องมีคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองตามแบบ พ.ป.ส. ๓ และได้รับอนุญาตตามแบบ พ.ป.ส. ๔

ศาลได้สวนพยาน เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงของคู่กรณีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการขอของตุลาการผู้แถลงคดี เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ ด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

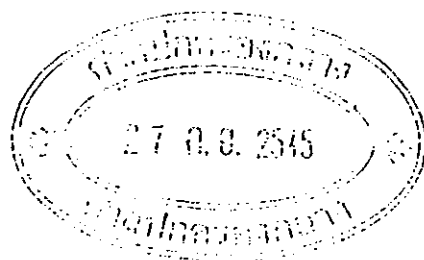
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เป็นบุตรของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และเป็นบุตรนอกกฎหมายที่บิดารับรองแล้วของนายเกษรา ทรงศรีพิพัฒน์ ปรากฏตามสูติบัตร ทะเบียนบ้าน และหนังสือรับรองการศึกษาของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เอกสารลำดับที่ ๑/๑๓, ๑/๑๔ และ ๑๑๖/๓๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ เป็นบิดาและมารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายนิพนธ์ พันธุ์ขันธุ์ ปรากฏตามหนังสือรับรองการจดทะเบียนสมรส ทะเบียนบ้าน และใบมรดกบัตร เอกสารลำดับที่ ๑๑๖/๒๓ ถึง ๑๑๖/๒๕ ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นส่วนราชการ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม มีฐานะเป็นกรม ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานปรมาณูเพื่อสันติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ วางมาตรการ และปฏิบัติการเพื่อควบคุมและดูแลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พลังงานปรมาณู การเก็บรักษาวัสดุแก๊มมีเดริงส์และการจัดการกากแก๊มมีเดริงส์ให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และประชาชน ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ ตาม

มาตรา ๓(๑) (๒) (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการขอรับใบอนุญาต กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ซึ่งผลิต มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ซึ่งวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุพลอยได้ หรือวัสดุต้นกำลัง ซึ่งพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติในทางเคมี หรือผู้ซึ่งกระทำด้วยประการใด ๆ แก่วัสดุต้นกำลังให้พ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติในทางเคมี โดยมีคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เป็นผู้มีอำนาจอนุญาต โดยเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๐๔ ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ออกด้วยความในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๔ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะผลิต มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ซึ่งวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ พลังงานปรมาณู วัสดุพลอยได้ หรือวัสดุต้นกำลัง ซึ่งพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติในทางเคมี ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดี โดยใช้แบบ พ.ป.ส. ๑ และผู้ที่ประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกวัสดุดังกล่าวต้องยื่นคำขอเช่นเดียวกันโดยใช้แบบ พ.ป.ส. ๓ ทำกฎกระทรวง นอกจากนั้นกฎกระทรวงดังกล่าวได้กำหนดเครื่องหมายแสดงบริเวณรังสีมีข้อความเป็นภาษาไทยสีดำว่า "อันตราย" "บริเวณรังสี" หรือ "วัสดุกัมมันตรังสี" และมีรูปสัญลักษณ์คล้ายใบพัดตามแบบทำกฎกระทรวงให้ผู้ได้รับอนุญาตติดไว้ที่บริเวณรังสีเพื่อให้บุคคลในและนอกบริเวณรังสีเห็นได้ชัดเจน โดยเครื่องหมายนี้ให้มีขนาดเหมาะสมกับบริเวณหรือหีบห่อ โดยผู้รับอนุญาตต้องทำรายการแสดงปริมาณที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง รวมทั้งเหตุแห่งการเพิ่มขึ้นหรือลดลงภายใน ๖๐ วัน ซึ่งผู้รับอนุญาตต้องเก็บรักษาวัสดุในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต จะย้ายสถานที่เก็บรักษามีได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ สำหรับการทิ้งหรือขจัดวัสดุกัมมันตรังสีต้องปฏิบัติตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นหนังสือ ในการยื่นคำขออนุญาตตามแบบ พ.ป.ส. ๑ นั้น ได้มีการจัดทำคำอธิบายตามเอกสารอันดับที่ ๔๐/๕๗๓ โดยให้ระบุชื่อธาตุ เลขมวลให้ถูกต้อง และจะอนุญาตจะให้เพียง ๑ ปี เมื่อใกล้หมดอายุหากมีความประสงค์จะมีไว้หรือใช้ต้อง

ยื่นคำขออนุญาตแบบ พ.ป.ส. ๑ เช่นเดียวกับการยื่นขออนุญาตครั้งแรก สำหรับสถานที่เก็บรักษา วัสดุให้แจ้งตำแหน่งที่อยู่ของสถานที่เก็บรักษาวัสดุโดยละเอียด ให้แบบเอกสารแนบแจ้งเพื่อ ประกอบการพิจารณา และให้แสดงหลักฐานหรือวิธีการจัดการเกี่ยวกับกากกัมมันตรังสีว่าจะ ดำเนินการอย่างไร สำหรับชื่อผู้รับผิดชอบดำเนินการทางเทคนิคที่ระบุ แบบคำขอ พ.ป.ส. ๑ ใน ข้อ ๖ ให้ระบุถึงความรู้ความสามารถ การอบรมหลักสูตร การกำกับดูแล การป้องกันอันตรายจากรังสี เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสากลว่าด้วยการป้องกันอันตรายจากรังสี โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๕ และ กฎกระทรวงที่ใช้บังคับ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้มีการปรับปรุงครั้งที่ ๔/๒๕๔๔ เกี่ยวกับ แนวปฏิบัติในการยื่นคำขออนุญาต และคำอธิบายการกรอกแบบคำขอ พ.ป.ส. ๑ และได้มีการเพิ่มเติม คำอธิบายในการกรอกแบบ พ.ป.ส. ๑ ในข้อ ๖ (๔) ชื่อผู้รับผิดชอบทางเทคนิคให้ระบุงานที่ เกี่ยวกับรังสีที่เคยปฏิบัติมาแล้ว หน้าที่การงาน ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งกรอกรายละเอียด งานที่เคยปฏิบัติมาแล้วในตารางข้างล่างให้ชัดเจน ตามเอกสารอันดับที่ ๔๐/๕๖๐ การยื่นคำขอ อนุญาตจะต้องยื่นทุกปี เนื่องจากใบอนุญาตจะมีอายุเพียง ๑ ปี เมื่อมีการขออนุญาตผู้ถูกฟ้องคดี จะมีหน้าที่ทำการตรวจและจะส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจ โดยเป็นหน้าที่ของฝ่ายควบคุมการใช้ พลังงานนิวเคลียร์ กองสุขภาพ ในการตรวจใช้กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ เป็นแนวทางในการตรวจ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้มีการกำหนดระเบียบเป็นแนวปฏิบัติ แต่ขณะนั้นยังคงเป็นฉบับร่าง ตามเอกสาร อันดับที่ ๔๐/๕๙๒ ถึง ๔๐/๖๔๗ ซึ่งถือเป็นข้อปฏิบัติงานอยู่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ การตรวจโดยฝ่ายป้องกัน อันตรายจากรังสี กองสุขภาพ เป็นการตรวจเพื่อความปลอดภัย โดยมีขั้นตอนปฏิบัติใน ขั้นตอนแรกเป็นขั้นเตรียมการ ในข้อ ๑.๑ ต้องค้นหาและตรวจสอบใบอนุญาตโดยพิจารณา วันออกและวันหมดอายุและต้องศึกษาข้อมูล แผนผัง ห้องเก็บและสถานที่ใช้วัสดุกัมมันตรังสีใน ข้อ ๑.๒ และตามข้อ ๑.๔ จะต้องศึกษาข้อมูลภาษาะบรรจุวัสดุกัมมันตรังสีและอุปกรณ์ประกอบ โดยในข้อ ๑.๔.๓ และ ๑.๔.๔ กำหนดให้ศึกษาหมายเลขกำกับภาษาะบรรจุวัสดุกัมมันตรังสี (หากสามารถกระทำได้) และศึกษาข้อมูลแบบภาษาะบรรจุวัสดุกัมมันตรังสี ในขั้นตอนการ ตรวจสอบจะต้องตรวจสอบหมายเลขกำกับภาษาะบรรจุวัสดุกัมมันตรังสี และอุปกรณ์ประกอบ ในข้อ ๒.๕ ได้กำหนดให้ตรวจสอบตามข้อ ๑.๕ โดยมีแบบรายงานการตรวจสอบและประเมิน

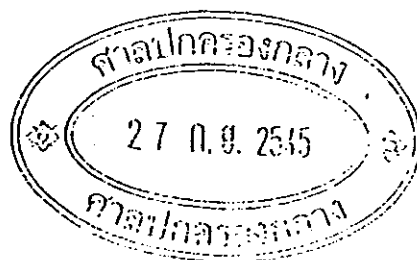

ความปลอดภัยจากรังสีเพื่อส่งให้ผู้อำนวยความสะดวกคุณภาพ เครื่องฉายรังสีและซอสส์จะมีหมายเลข (ซีเรียล นัมเบอร์) กำกับ เมื่อเอาเครื่องใหม่เข้ามาใช้และเครื่องเก่ายังอยู่ ก็จะมีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ควบคุมทางทะเบียน แต่ทะเบียนหายไปจึงไม่ทราบว่าเครื่องฉายรังสีอยู่ที่ใด ไม่มีกฎระเบียบ เกี่ยวกับการเก็บรักษาหรือจัดการกากกัมมันตรังสีที่ไม่ได้รับการอนุญาตเป็นการเฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติ หากพบว่ามีกากกัมมันตรังสีที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน และสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีจะเข้าไปตรวจสอบและจัดการเก็บกาก/สารกัมมันตรังสีเหล่านั้นไว้ เป็นของกลางหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน โดยดำเนินการตามกรรมวิธีการจัดการ กากกัมมันตรังสีที่เหมาะสม ในกรณี que พบว่ามีการครอบครองวัสดุกัมมันตรังสีโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะแจ้งเตือนให้มายื่นคำขออนุญาต หากฝ่าฝืนจะดำเนินคดีอาญา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ในกรณีที่พบว่ามีการจัดเก็บวัสดุกัมมันตรังสีซึ่งมิใช่สถานที่ตามที่ยื่นขออนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะ เลขาธิการคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ จะนำเสนอเพื่อให้คณะกรรมการมีคำสั่ง เพิกถอนหรือคำสั่งอื่นใดในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ในคดีนี้หากผู้ถูกฟ้องคดีพบว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่นำไปไว้ในลานจอดรถเก่าของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ซึ่งมีได้รับอนุญาตให้ครอบครองและมีใช้สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้จัดเก็บ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพบวัสดุกัมมันตรังสีดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาต จะดำเนินการให้ยื่นคำขออนุญาต พร้อมมีคำสั่งให้ปฏิบัติ หากฝ่าฝืน จึงดำเนินการตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แห่งประมวล กฎหมายอาญาต่อไป

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มีการขออนุญาตนำแร่กัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ ซึ่งเป็นวัสดุที่ให้รังสีแกมมาที่เกิดจากการผลิตหรือใช้วัสดุนิวเคลียร์หรือวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ อันเป็นมูลเหตุในคดีนี้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยนำเข้าในรูปของเครื่องฉายรังสีทั้งเครื่อง ยี่ห้อซีเมนส์ รุ่น แกมมาตรอน ๓ (Gammatron ๓) โดยมีหมายเลขเครื่องกำกับตามภาพถ่ายเครื่อง เอกสารอันดับที่ ๑๐๗/๓ และนำไปไว้ที่ภาควิชารังสีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

และได้ยื่นคำขอต่ออายุเรื่อยมา ตามคำขออนุญาตในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เอกสารลำดับที่ ๒๑/๕๐ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้มีการเปลี่ยนเต้าแก๊สใหม่ แร็กมัมเครื่องสีโคบอลท์-๖๐ มีลักษณะ เป็นของแข็ง เม็ดเล็ก ๆ บรรจุในอับสแตนเลสทรงกระบอก ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕ เซนติเมตร สูง ๔ เซนติเมตร โดยอับสแตนเลสดังกล่าวจะบรรจุอยู่ในอุปกรณ์ป้องกันรังสีชั้นใน ซึ่งทำด้วยตะกั่วรูปทรงกระบอกมีสแตนเลสหุ้มขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๒ เซนติเมตร ยาว ๕๒ เซนติเมตร มีน้ำหนัก ๙๐ กิโลกรัม และอุปกรณ์ป้องกันรังสีชั้นในนี้จะใส่ไว้ในอุปกรณ์ป้องกันรังสี ชั้นนอกที่ทำด้วยตะกั่วและโลหะมีน้ำหนัก ๙๐๐ กิโลกรัม ที่เป็นหัวของเครื่องฉายรังสี โคบอลท์-๖๐ ปรากฏตามเอกสารอันดับที่ ๖๕/๖๕๒ ถึง ๖๕/๖๕๔ เครื่องฉายรังสีดังกล่าวมีหมายเลขเครื่องหรือ หมายเลขกำกับภาชนะบรรจุวัสดุกัมมันตรังสีหรือซีเรียลไ่มเบอร์ (SERIAL No.) หมายเลข ๑๐๑๑/๐๐๒๗๘ และมีหมายเลขกำกับวัสดุกัมมันตรังสีหรือซีเรียล นัมเบอร์ของซอสส์ (SERIAL No. ของ SOURCE) หมายเลข ๐๑๖๒ ET. ที่บริเวณส่วนหัวของเครื่องฉายรังสีดังกล่าวมี สัญลักษณ์คล้ายใบพัด แต่ไม่มีข้อความว่า "อันตราย" และ "บริเวณรังสี" หรือ "วัสดุกัมมันตรังสี" ตามเอกสารอันดับที่ ๑๐๗/๒ ถึง ๑๐๗/๔ ต่อมามหาวิทยาลัยมหิดล (คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล รามาธิบดี) ได้จำหน่ายเครื่องฉายรังสีดังกล่าวทั้งหมดทั้งหัวเครื่องฉายและเตียง ตามเอกสารอันดับที่ ๑๐๗/๔ ให้แก่บริษัท กมลสุโกศล อีเล็กทริก จำกัด ในราคา ๕,๐๐๐ บาท บริษัทดังกล่าวได้ ครอบครองและขนย้ายเครื่องฉายรังสีดังกล่าวออกจากโรงพยาบาลรามาธิบดีในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ปรากฏตามเอกสารอันดับที่ ๒๑/๓๗ ถึง ๒๑/๔๕ โดยมีได้ยื่นคำขออนุญาตมิไว้ในครอบครอง แต่อย่างไร เมื่อโรงพยาบาลรามาธิบดีได้จำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-๖๐ แล้ว โรงพยาบาล รามาธิบดีได้ทำการแจ้งยกเลิกให้บริการผู้ป่วย และแจ้งว่าจำหน่ายให้แก่ผู้ติดตั้งเครื่องฉายรังสี โคบอลท์-๖๐ ใหม่ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๒ ครั้ง ในแบบ พ.ป.ส. ๑.๗ของปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้สอบถามหรือแนะนำให้ผู้ติดตั้งเครื่องฉายรังสี รามาธิบดีจึงเข้าใจว่าปฏิบัติถูกต้องตามคำชี้แจงของโรงพยาบาลรามาธิบดี เอกสารอันดับที่ ๘๐/๒ ซึ่งการแจ้งจำหน่ายและยกเลิกเครื่องฉายรังสีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กำหนดแบบ โรงพยาบาล รามาธิบดีจึงได้ทำการแจ้งไว้ในแบบคำขออนุญาต (พ.ป.ส. ๑) ของปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามเอกสารอันดับที่ ๘๐/๓ (ซึ่งเป็นเอกสารฉบับเดียวกับเอกสารอันดับที่ ๒๑/๕๔

และ ๘๐/๑๑) และ ๘๐/๕ (ซึ่งเป็นเอกสารชุดเดียวกับเอกสารอันดับที่ ๘๐/๑๒) ให้แตกต่างกับ คำขออนุญาตในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ได้ทำขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ตามเอกสารอันดับที่ ๘๐/๑๐ โดยระบุไว้ในแบบ พ.ป.ส. ๑ ทั้ง ๒ ฉบับ ในตารางท้ายรายการที่ ๖ (๔) ซึ่งเป็นตารางที่ระบุต้นกำเนิดรังสีที่โรงพยาบาลรามาทิบัติครอบครอง โดยตารางดังกล่าวจะระบุ ชนิด ปริมาณ สถานที่ตั้ง ให้อะไร เพื่ออะไร ใช้อย่างไร โดยโรงพยาบาลรามาทิบัติได้ระบุว่า "(หยุดบริการคนไข้)" ไว้ในรายการแรกของตารางซึ่งระบุชนิดต้นกำเนิดรังสีโคบอลต์-๖๐ มีปริมาณ ๕๖๐ ci สถานที่ตั้ง ห้องฉายรังสี ระยะเวลาการใช้ ๙.๘๗ ปี ใช้เพื่อฉายรังสีแก่ผู้ป่วย และได้ระบุไว้ในตอนท้ายตารางอีกว่า "หมายเหตุ จำหน่ายให้แก่บริษัทผู้ติดตั้งเครื่องโคบอลต์ใหม่" แต่ไม่ได้ระบุว่าจำหน่ายให้บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด เพราะเป็นที่เข้าใจว่าผู้ถูกฟ้องคดีต้องทราบ เนื่องจากในขณะนั้นมีเพียงบริษัทเดียวที่ผูกขาดการจำหน่ายสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-๖๐ สำหรับใช้กับเครื่องฉายรังสีในงานรังสีรักษา เมื่อโรงพยาบาลรามาทิบัติได้จำหน่ายเครื่องดังกล่าวแล้ว ได้ซื้อเครื่องใหม่จากบริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด และได้ยื่นหนังสือคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใหม่ และมีหมายเลขเครื่องกำกับต่อเลขอาชีวการของผู้ถูกฟ้องคดีพร้อมแบบ พ.ป.ส. ๑ ตามเอกสารอันดับที่ ๘๐/๕๔๗ และได้รับอนุญาต แต่แบบ พ.ป.ส. ๑ ได้สูญหาย ซึ่งเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องใหม่นั้นยี่ห้อเทอร์ราโทรนิค (Theratronics) รุ่นเทอร์ราตรอน ๗๘๐ ซี (Theratron ๗๘๐ c) หมายเลขเครื่อง (SERIAL No.) ๒๔๒ หมายเลขต้นกำเนิดรังสี (SERIAL No. ของ SOURCE) S-๔๘๓๔ ซึ่งมีลักษณะภายนอกไม่เหมือนกับเครื่องยี่ห้อซีเมนส์ ตามภาพถ่ายและคำชี้แจงของโรงพยาบาลรามาทิบัติ เอกสารอันดับที่ ๑๐๗/๒ ถึง ๑๐๗/๕ ในเดือนกรกฎาคมของทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โรงพยาบาลรามาทิบัติได้ยื่นคำขออนุญาตแบบ พ.ป.ส. ๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีทุกปีเพื่อขออนุญาตมีไว้ในครอบครองหรือใช้วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ ฯลฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามเอกสารอันดับที่ ๘๐/๓, ๘๐/๕ และ ๘๐/๑๐ ถึง ๘๐/๑๕ โดยการยื่นคำขออนุญาตแบบ พ.ป.ส. ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามเอกสารอันดับที่ ๘๐/๑๓ ถึง ๘๐/๑๕ ในรายการที่ ๖ (๔) มีการแก้ไขรายการใหม่ โดยระบุชนิดของต้นกำเนิดรังสีใหม่จากเดิมที่ระบุว่า โคบอลต์-๖๐ ปริมาณ ๕๖๐ ci เป็นโคบอลต์-๖๐ (๗๘๐C) (THERATRON ๗๘๐ C) โดยไม่มีรายการว่าหยุดบริการคนไข้ และหมายเหตุจำหน่ายให้แก่

